

ΔΗΜΟΤΙΚΗ
ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΧΑΝΙΩΝ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΕΑΣ ΕΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΣΤΟ ΓΙΑΛΙ ΤΖΑΜΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 2019**

Την Τετάρτη 3 Ιουλίου και ώρα 20.30 μ.μ. εγκαινιάζεται η νέα εικαστική παραγωγή της Δημοτικής Πινακοθήκης Χανίων στο Γιαλί Τζαμί με έργα του **Γλύπτη Θεόδωρου Παπαγιάννη με τίτλο “ ΡΕΚΒΙΕΜ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΑΤΡΙΔΑ; ”**

Εγκαίνια και διάρκεια έκθεσης : Τετάρτη 3 Ιουλίου έως & 30 Αυγούστου 2019

Επιμέλεια έκθεσης : Μάνος Στεφανίδης

Ωράριο λειτουργίας :

Δευτέρα έως και Παρασκευή 10.00-14.00 πρωί και 19.00- 23.00 βράδυ

Σαββάτο και Κυριακή 19.00-23.00 βράδυ

Γενική είσοδος : 1€

Άτομα κάτω των 18 και άνω των 65 ετών ΔΩΡΕΑΝ

Ρέκβιεμ για μια πατρίδα; Στη γλυπτική του Θόδωρου Παπαγιάννη συνδυάζονται πολλά και ετερόκλητα στοιχεία: Αξιοποίηση της παράδοσης, λαϊκής και λόγιας, αλλά και πειραματισμός που αναφέρεται στο μοντέρνο κίνημα και τις μεγάλες κατακτήσεις του 20ού αιώνα, αίσθηση του μνημειώδους, δωρικότητα και, πολύ συχνά, συνείδηση εκείνου του σιωπηλού δράματος που αποτελεί και το βαθύτερο περιεχόμενο της τέχνης. Θα το αποκαλούσα δράμα και συγχρόνως συνείδηση της ιστορίας. Στην έκθεση αυτή ο καλλιτέχνης σκηνοθετεί πάλι ένα υπαινικτικό, θεατρικό περιβάλλον χωρίς λόγια, με τον κύκλιο χορό των επιβλητικών ξοράνων να πρωταγωνιστεί όπως ακριβώς και στην αττική τραγωδία. Με μια πεσμένη - ηττημένη; - φιγούρα στο κέντρο - την πατρίδα, ίσως, που απόκαμε; - και δώδεκα θεούς, ήρωες, μάντεις, θρηνωδούς ή προφήτες γύρω της να συλλογίζονται τη Μοίρα της, τη μοίρα μας. Lamentum, Pietà και Requiem μέσω της ύλης και των μορφών. Ο Παπαγιάννης ήξερε ανέκαθεν να συνδυάζει στη δουλειά του το επικαιρικό με το διαχρονικό, την ιστορία με τον μύθο, το πολιτικό με το συμβολικό χωρίς να καταφεύγει σ' εύκολα συνθήματα ή μπανάλ εικόνες. Οι μορφές του επειδή έρχονται από πολύ παλιά και προχωρούν γενναία εμπρός, προς το μέλλον δεν

κρύβουν, δεν αποκαλύπτουν αλλά, πρωτίστως, σημαίνουν. Η υποβολή και το αίνιγμα είναι η προστασία τους. Η άμυνα τους σ' εύκολες ερμηνείες. Πρόκειται για ιδέες που τον απασχολούν από παλιά και τις μορφοποιεί συχνά με διαφορετικά πρόσωπα - προσωπεία, διαφορετικά περιεχόμενα αλλά την ίδια πάντα αγωνία για τον τόπο και την τύχη του. Κολοφώνας αυτών των προτάσεων εκ μέρους του γλύπτη στάθηκε το πολυθέαμα " Τα Φαντάσματα μου" που παρουσιάστηκε το 2012 στο Μουσείο Μπενάκη με την θερμή υποστήριξη του αείμνηστου Άγγελου Δεληβοριά. Έκτοτε διοργανώθηκαν πολλές άλλες, σχετικές εκθέσεις με τελευταία την παρούσα, το "Ρέκβιεμ για μια πατρίδα" στο Τζαμί των Χανίων που συμπυκνώνει, νομίζω, τον προβληματισμό και τα έργα σχεδόν μίας τριακονταετίας. Ήδη, από τον Νοέμβριο του 1993 όταν τα αποκαΐδια και τα ξύλινα σκέλεθρα του Πολυτεχνείου και της Σχολής Καλών Τεχνών τον οδήγησαν να φιλοτεχνήσει τα πρώτα του Ξόανα. _ Πώς πορεύτηκε έκτοτε αυτή η πατρίδα που ποτέ δεν πεθαίνει αλλά τόσο συχνά ψυχορραγεί; _ Πώς πορευόμαστε όλοι μας; Η έκθεση προσφέρει τέλος συμβολικά στον θεατή ψωμί κι αλάτι. Τον άρτον της Μετάληψης ή των νεκρόδειπνων αλλά και του ζην μαζί με το άλας που γλυκαίνει το ζην. Που το καθιστά ευ ζην.. Δηλαδή ευχαριστίες εκ μέρους του γλύπτη για την φιλοξενία σ' αυτή τη σημαδιακή για τη χώρα, συγκυρία και βέβαια και πρωτίστως ελπίδα. Ελπίδα για τον τόπο και τις γενιές που θα έρθουν. Για την τέχνη που παρηγορεί και που εξαγνίζει. Φτάνει μόνον αυτή; Απαντήστε καλύτερα εσείς ... ΥΓ. Έρεβος Σκύβοντας πάνω άπ' τής ψυχής μου τή συσκότιση στίχους ισχνούς θά έπιδειξω αποκλεισμένους από άπρόσμενη κακοκαιρία ποῦ πλήγωσε θανάσιμα κάποιο δειλό μου λυκαυγές. Πολλά θά λέν οί στίχοι αυτοί, θά δεῖτε, θά διαβάσετε. Ό τελευταῖος μόνο στίχος τίποτε δέν θά λείει. Κοιτώντας θλιβερά τοὺς προηγούμενους θά κλαίει. Κική Δημουλά 9/6/2019 Μάνος Στεφανίδης Αν. Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών